

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání dne 14. prosince 2022 o odvolání **obžalovaného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] ve [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu ve Svitavách ze dne 2. září 2022, č. j. 2 T 37/2022-202,

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu v celém rozsahu zrušuje a za použití § 222 odst. 2 tr. řádu se trestní věc obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], stíbaného pro skutek spočívající v tom, že

dne [REDAKCE] 2021 zaslal Městskému úřadu [REDAKCE] podání, jehož obsahem byla omluva z ústního jednání, na které se měl dostavit dne [REDAKCE] 2021 k Městskému úřadu v [REDAKCE] na ulici [REDAKCE], [REDAKCE], ke kterému byl předvolán přípisem pod č. j. MěÚ [REDAKCE], v rámci níž obvinil policistu Obvodního oddělení Policie ČR [REDAKCE] [REDAKCE], OEC [REDAKCE], ze skutečnosti, že mu v přesně nezjištěné době dne [REDAKCE] 2021 během silniční kontroly prováděné Policií ČR mezi okresy [REDAKCE] a [REDAKCE] dle usnesení vlády ČR ze dne 26. 2. 2021 číslo 216, o přijetí krizového opatření, v rozporu s tímto opatřením zamezil průjezd mezi okresy z důvodu opatření COVID-19, neboť neuznal výjimku z tohoto zákazu „vyřízení neodkladných úředních záležitostí“, protože se [REDAKCE] tvrzeně nemohl dostavit na toto ústní jednání, kdy v rámci podání s omluvou zaslal v příloze Městskému úřadu v [REDAKCE] také falešnou audionahrávku z uvedené silniční kontroly Policie ČR, která ve skutečnosti nikdy neproběhla, přičemž v důsledku tohoto podání obžalovaného bylo ze strany nadřízených policisty [REDAKCE] [REDAKCE] a Analytickooprávním odborem Krajského ředitelství policie [REDAKCE] kraje vedeno šetření, zda policista [REDAKCE] [REDAKCE] shora popsáním způsobem nezneužil pravomoc úřední osoby, čímž se policistu cíleně snažil poškodit v jeho zaměstnání, kdy si byl vědom, že Městský úřad v [REDAKCE] bude zkoumat důvodnost omluvy z ústního jednání, o čemž byl i v telefonickém hovoru s oprávněnou úřední osobou [REDAKCE] [REDAKCE] vyrozuměn, kdy jmenovaná úřednice o podané omluvě uvědomila příslušný policejní orgán, obžalovaný k podpoře věrohodnosti své omluvy uvedl osobní evidenční číslo [REDAKCE]. [REDAKCE], se kterým měl v minulosti konflikt v souvislosti s řešením svého přestupku dne [REDAKCE] 2018 při silniční kontrole na silnici [REDAKCE] v katastru obce [REDAKCE] pro nerespektování dopravního značení, tedy tuto omluvu použil v kontextu, že se uvedeného jednání dopustil policista [REDAKCE] [REDAKCE] se záměrem poškodit [REDAKCE] z důvodu předchozích rozporů, kdy si byl vědom skutečnosti, že policejní orgán bude možný postup policisty v rozporu s právními předpisy zkoumat z úřední povinnosti, z čehož by pro dotčeného policistu mohly plynout negativní služební důsledky,

v němž byl obžalobou spatřován přečin křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), e) tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

postupuje k projednání Městskému úřadu [REDAKCE], neboť nejde o trestný čin, avšak žalovaný skutek by mohl být příslušným orgánem posouzen jako přestupek.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přečinem křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), e) tr. zákoníku, za který mu byl uložen dle § 345 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 1 roku, s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu v délce 1 roku a 6 měsíců dle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Obžalovaný se dle skutkových zjištění okresního soudu dopustil vymezeného trestného činu skutkem popsáním ve výrokové části tohoto usnesení, s dovětkem, že si byl vědom skutečnosti, že policejní orgán bude skutečnosti nasvědčující spáchání trestného činu policistou [REDAKCE]. [REDAKCE] zkoumat z úřední povinnosti.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání zaměřené do výroků o vině i trestu. Namítal, že se skutku dle výroku o vině rozsudku okresního soudu nedopustil. Okresní soud porušil zásadu in dubio pro reo, pokud skutkově zakládal vinu obžalovaného na vysvětlení osobně zainteresovaného policisty [REDAKCE]. [REDAKCE]. Obžalovaný současně odmítal, že by takto mohl naplnit skutkovou podstatu trestného činu křivého obvinění dle § 345 tr. zákoníku, když v písemném podání ani na zvukové nahrávce neobvinil policistu z úmyslného zneužití pravomoci úřední osoby a policistovi ani nevytknul, že by jednal s cílem ho poškodit, nebo mu způsobit jinou závažnou újmu anebo dosáhnout nedovoleného majetkového prospěchu pro sebe či jiného. Poukazoval i na nepřezkoumatelnost odůvodnění rozsudku okresního soudu, které neobsahuje vylíčení rozhodných skutečností, jaké konkrétní projevy obžalovaného mají naplňovat znaky křivého obvinění policisty z trestného činu. Zdůraznil, že policistu [REDAKCE]. [REDAKCE] v omluvě z ústního jednání správního úřadu neoznačoval jménem a příjmením, kdy byl seznámen toliko s evidenčním číslem policisty, jak je patrné ze zvukové nahrávky silniční kontroly. Nesouhlasil se závěry znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, když audionahrávka je autentickou a znalecký posudek byl zpracován Kriminalistickým ústavem Policie ČR, tj. nikoliv nezávislým znalcem nebo znaleckým ústavem. Obžalovaný pak označoval za nesprávné i druh a výměru trestu, neboť okresní soud neopodstatněně oproti návrhu státního zástupce na peněžitý trest uložil podmíněný trest odnětí svobody. Navrhoval, aby odvolací soud napadený rozsudek okresního soudu v celém rozsahu zrušil.
4. S ohledem na povahu uplatněných odvolacích námitek a vytyčený rozsah odvolání obžalovaného odvolací soud ve smyslu § 254 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, tj. výroků o vině a trestu. Odvolací soud podrobil přezkumu i řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a neshledal žádné procesní vady, které by dopadaly na správnost postupu okresního soudu.
5. Okresní soud provedl v trestní věci dostatečné dokazování. Skutková zjištění okresního soudu lze pokládat za správná, jsoucí v souladu s obsahem dokazování u hlavního líčení. Obžalovaný prokazatelně podal omluvu z ústního jednání nařízeného na den [REDAKCE] 2021 v přestupkovém řízení vedeném u Městského úřadu [REDAKCE], kterou dne [REDAKCE] 2021 účelově a v rozporu se skutečným stavem písemně odůvodnil zamezením vstupu do okresu policistou v návaznosti na státem vydaná opatření spjatá s epidemií koronaviru, k čemuž doložil zvukovou nahrávku z dané silniční kontroly. Na audionahrávce se označuje evidenční číslo policisty [REDAKCE], které patří [REDAKCE]. [REDAKCE], se kterým obžalovaný vešel v kontakt v rámci šetření dopravního přestupku z roku 2018, a proto lze bez důvodných pochybností uzavřít, že obžalovaný podanou omluvu z jednání u správního úřadu uvedl záměrně nepravdivě do kontextu s jednáním tohoto policisty tak, aby policistovi ve služebním poměru způsobil v zaměstnání problémy, nebo aby mu bylo uvěřeno, že policista, který ho také znal z předchozí doby, ho cíleně nepustil do jiného okresu bez zřetele k doloženému předvolání k jednání přestupkového orgánu na den [REDAKCE] 2021, což nepochybně byl

případ výjimky možného pohybu mezi okresy dle usnesení vlády ČR ze dne 26. 2. 2021 čísla 216. I kdyby obžalovaný přímo nechtěl, aby byl policista trestně stíhán pro zneužití pravomoci úřední osoby, musel by být s ohledem na okolnosti případu s tímto jednoznačně srozuměn, tedy pokud by policista svým jednáním trestný čin páchal, resp. mohl spáchat. Není rozhodné, že obžalovaný neoznačoval v písemném podání, na zvukové nahrávce ani jinde policistu [REDACTED]. [REDACTED] jménem a příjmením, když evidenční číslo policisty, které obžalovaný nepochybně mohl znát pro předchozí přestupkovou věc řešenou s tímto policistou, bylo dostatečně individualizující.

6. Nepravdivost omluvy obžalovaného z jednání správního orgánu byla prokázána komplexním dokazováním. Obžalovaný k trestní věci v přípravném řízení jako obviněný ani u hlavního líčení nevypovídal. Z vysvětlení policisty [REDACTED]. [REDACTED] se podávalo, že ač dne [REDACTED] 2021 silniční kontrolu vozidel mezi okresy skutečně vykonával, žádnému motorovému vozidlu průjezd mezi okresy nezakázal. Nebylo by možno se pro účely tohoto trestního řízení spokojit s vysvětlením policisty, byť ho nelze označovat za nevěrohodné, že obžalovanému vstup do okresu nezamezil, když tento policista byl v minulé době nařčen obžalovaným z odcizení řidičského průkazu během silniční kontroly, ač obžalovaný řidičským průkazem nadále disponoval, a proto by obecně nebylo možno vyloučit, že by se zachoval proti obžalovanému protiprávně v rámci výkonu pravomoci dne [REDACTED] 2021. Jednalo by se tak o situaci tvrzení proti tvrzení. Vysvětlení policisty však nestálo osamoceně a bylo doplněno znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, ke zvukové nahrávce z policejní kontroly z data [REDACTED] 2021, který byl zpracován uceleně, logicky a podrobně, že není žádný důvod pochybovat o správnosti znaleckého zkoumání. Znaleckým posudkem bylo prokázáno, že hlas na audionahrávce není hlasem policisty [REDACTED]. [REDACTED], je pravděpodobná úprava zvukové nahrávky a nahrávka ani není autentická s ohledem na absenci okolních ruchů a pravděpodobně naučené, nespontánní projevy.
7. Krajský soud však nesdílí názor okresního soudu o naplnění všech znaků skutkové podstaty přečinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), e) tr. zákoníku. Tohoto trestného činu se dopustí ten, kdo jiného lživě obviní z trestného činu v úmyslu mu přivodit trestní stíhání a spáchá takový čin v úmyslu jiného vážně poškodit v zaměstnání a na takové osobě, která proti pachateli plnila svou povinnost plynoucí ze zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce anebo uloženou jí podle zákona. V případě samostatné skutkové podstaty v § 345 odst. 1 tr. zákoníku se pak nevyžaduje úmysl způsobit jinému trestního stíhání a postačuje, aby pachatel toliko jiného obvinil z trestného činu.
8. Skutek ze dnů [REDACTED] 2021 a [REDACTED] 2021, kdy obžalovaný telefonicky před úřednicí Městského úřadu [REDACTED]. [REDACTED], a poté písemně se zvukovou nahrávkou obvinil policistu, že mu zamezil průjezd do jiného okresu, ovšem bezesbýtku nenaplnil žádnou základní skutkovou podstatu přečinu křivého obvinění dle § 345 odst. 1 nebo odst. 2 tr. zákoníku. Nebylo by nutno, aby obžalovaný lživě obvinil policistu výslovně, že spáchal trestný čin nebo že zneužil pravomoc úřední osoby, avšak nepravdivé nařčení obžalovaného by muselo obsahově směřovat k tvrzenému jednání policisty, který by tak trestný čin jinak spáchal (ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2018, sp. zn. 5 Tdo 187/2018).
9. Policista [REDACTED]. [REDACTED], kterého obžalovaný vědomě nepravdivě obvinil ze zamezení průjezdu do jiného okresu, by skutkem dle zvukové nahrávky nespáchal žádný trestný čin, tj. ani přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 tr. zákoníku. Tohoto trestného činu se dopustí úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu či jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch, vykonává pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, překročí pravomoc nebo nesplní povinnost z pravomoci plynoucí. Policista vystupující na zvukové nahrávce v postavení úřední osoby vykonával pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, pokud zakázal vjezd do jiného okresu i přes doložení předvolání k jednání správního úřadu, které dle rozhodnutí vlády ČR spadalo pod výjimky ze zákazu pohybu mezi okresy v době krizových opatření za stavu epidemie COVID-19 z března 2021, avšak nejednal v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě či jinému nedovolený prospěch.

10. Byť by obžalovanému zamezením vstupu do okresu ze strany policisty mohla vzniknout dílčí majetková či nemajetková újma, například škoda na cestovních nákladech, policista dle okolností případu na zvukové nahrávce nejednal v úmyslu způsobit mu škodu nebo jinou újmu v právech, která by v intencích díkce § 329 odst. 1 tr. zákoníku současně byla závažná. Nařízené jednání správního orgánu dne ■■■■ 2021 pro obžalovaného ani nevyústilo ve vyslovení viny přestupkem, a nelze podle projevu „policisty“ na audionahrávce dovozovat, že by jednal v úmyslu způsobit obžalovanému závažnou újmu v právech tím, že by nejméně se srozuměním předpokládal negativní vyřízení přestupkové věci správním úřadem v nepřítomnosti obžalovaného, který by se k okolnostem (ne)spáchání přestupku nemohl v přestupkovém řízení osobně vyslovit.
11. Odvolací soud tedy shledal, že v souzené věci nebyl dán základní znak skutkové podstaty přečinu křivého obvinění dle § 345 odst. 1 nebo odst. 2 tr. zákoníku ve formě obvinění jiné osoby z jednání, ve kterém by bylo možno spatřovat trestný čin.
12. Jednání obžalovaného ze dnů ■■■■ 2021 a ■■■■ 2021 nebylo ani jiným trestným činem, avšak nepochybně negativně zasahovalo do postavení policisty ■■■■. ■■■■, jako úřední osoby. Krajský soud proto rozhodl dle § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu o zrušení rozsudku okresního soudu v celém rozsahu viny i trestu a za použití § 222 odst. 2 tr. řádu postoupil trestní věc správnímu orgánu – Městskému úřadu ■■■■ – k možnému posouzení jako přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v podobě znevážení postavení úřední osoby v rámci výkonu pravomoci.
13. Pro účely přestupkového řízení krajský soud z popisu skutku obžalovaného vypustil část, která byla nedílně spjata s obžalobou a okresním soudem tehdy aplikovanou právní kvalifikací přečinem křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), e) tr. zákoníku, tj. že jednání policisty nasvědčovalo spáchání trestného činu.
14. Správní orgán, kterému se věc postupuje, bude rozhodovat o skutku ve znění výroku usnesení krajského soudu, který vzešel z výsledků dokazování před okresním soudem (viz usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1443/2018, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 31/2019). Pravomoc posoudit skutek obžalovaného jako přestupek pak bude pouze na příslušném správním orgánu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 14. prosince 2022

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Jana Bodečková, Ph.D.